

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 22 lutego 2013 r.

DOLiS/DEC- 208/13/11209,11210

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 i art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani A. W. na upublicznienie jej danych osobowych na stronie [...] przez Pana W. L., administratora danych ww. serwisu,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani A. W. zwanej dalej Skarżącą, na upublicznienie jej danych osobowych na stronie [...] przez Pana W. L., administratora danych ww. serwisu.

Skarżąca wskazała, że cyt.: „(...) W związku z naruszeniem przepisów o ochronie danych osobowych przez (...) Pana L. polegającym na zamieszczeniu na prowadzonej przez niego stronie internetowej [...] pomawiających mnie danych (...) wnoszę o nakazanie przywrócenia stanu zgodnego z prawem polegającego na: usunięciu moich danych osobowych (...)”. Dodatkowo Skarżąca podniosła, że zamieszczenie na ww. stronie internetowej danych osobowych w zakresie jej imienia i nazwiska mogło narazić ją na utratę zaufania, samo zaś udostępnienie zostało dokonane niezgodnie z prawem.

W toku postępowania administracyjnego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił co następuje.

1. Dane osobowe Skarżącej w zakresie jej imienia i nazwiska, zostały upublicznione na stronie internetowej o adresie [...], w związku z opublikowaniem skanu listu przekazanego przez radnego gminy K. Treść listu związana była z ewentualnymi nieprawidłowościami w związku z prowadzoną przez Skarżącą działalnością zawodową.

2. Pod ww. domeną został zarejestrowany „[...]” prowadzony przez Pana W. L. Jak wynika z wyjaśnień Pana W. L. serwis jest prowadzony społecznie, jego odbiorcami z założenia są mieszkańcy gminy K.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej również ustawą, definiuje przetwarzanie danych jako jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych (art. 7 pkt 2). Zgodnie z brzmieniem art. 7 ust. 4 ustawy administratorem danych jest organ, jednostka organizacyjna, podmiot lub osoba, o których mowa w art. 3 ustawy, decydujące o celach i środkach przetwarzania danych. W świetle powyższych przepisów uznać należy, że Pan W. L. jako osoba na rzecz której dokonano rejestracji domeny internetowej, jest administratorem danych Skarżącej i przetwarza je na ww. stornie.

Ustawa o ochronie danych osobowych statuuje obowiązki administratora danych, do których należy przetwarzanie danych osobowych z zachowaniem przesłanek określonych w ustawie. Przepisem uprawniającym administratorów danych do przetwarzania danych osób fizycznych, w tym ich udostępniania, jest art. 23 ust. 1 ustawy zgodnie z którym przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych, 2) jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, 3) jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Dodatkowo podkreślić należy, że w wyniku uchylenia z dniem 1 stycznia 2012 r. art. 7a ust. 2 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo działalności gospodarczej, który wyłączał dane osobowe zawarte w ewidencji działalności gospodarczej spod przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, ochronie przewidzianej w tej ustawie podlegają obecnie dane osób fizycznych bez względu na to czy osoby te prowadzą działalność gospodarczą, czy też nie.

Mając na uwadze okoliczności niniejszej sprawy, wskazać należy, iż ocena legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącej na ww. stronie internetowej wobec braku jej zgody powinna być dokonana w świetle art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy. W doktrynie i orzecznictwie podkreśla się, iż „termin «usprawiedliwione cele» jest zwrotem niedookreślonym i stanowi klauzulę generalną w znaczeniu funkcjonalnym. Daje w szczególności pewnego rodzaju luz decyzyjny, dzięki któremu organ stosujący prawo (w tym wypadku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych- przyp. GIODO), może przy podejmowaniu decyzji, kierować się ocenami indywidualnymi konkretnej sytuacji, a także pewnymi zasadami postępowania niesformułowanymi w przepisach prawa (P. Barta, P. Litwiński. Ustawa o ochronie danych osobowych. Komentarz. Warszawa 2009, str. 228).

Klauzula usprawiedliwionego celu powoduje, iż administrator danych, który przy przetwarzaniu danych nie legitymuje się przesłankami wymienionymi w art. 23 ust. 1 pkt 1-4 ustawy, może powołać się na tę klauzulę, przy czym niezbędnym jest wykazanie przez niego, iż przetwarzanie danych jest mu niezbędne dla realizacji konkretnego celu i realizacja tego celu (zgodnego z prawem) bez przetworzenia danych będzie niemożliwa. Podkreślić przy tym należy, iż administrator danych uprawniony do przetwarzania danych osobowych na podstawie tego przepisu prawa umocowany jest także do ich udostępniania. Ustawa definiuje bowiem przetwarzanie danych jako jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych (art. 7 pkt 2).

Odnosząc się zaś do wymogu zaistnienia prawnie usprawiedliwionego celu administratorów przetwarzających dane osobowe, wskazać należy, iż ustawa nie utożsamia go z przepisem prawa. Sytuacja, w której administrator danych przetwarzając je opiera się na konkretnym przepisie prawa wyczerpuje bowiem przesłankę przetwarzania danych opisaną w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy. Analizie podlega tu zatem okoliczność, czy cel, który zamierza osiągnąć administrator danych znajduje swoje gospodarcze i prawne uzasadnienie, na przykład w przedmiocie działalności jaką dany podmiot prowadzi.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt analizowanej sprawy wskazać należy, iż usprawiedliwiony cel przetwarzania niewątpliwie zaistniał po stronie administratora danych. Zgodnie z art. 54 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997 r. Nr. 97, poz. 483) każdemu zapewnia się wolność wyrażania swoich poglądów oraz pozyskiwania i rozpowszechniania informacji. W przedmiotowej sprawie dane osobowe Skarżącej, w zakresie określonym przez nią samą w skardze tj. w imienia i nazwiska, zostały upublicznione na stronie internetowej, w kontekście konkretnej sprawy dotyczącej lokalnej społeczności. Strona pod adresem [...] ma charakter serwisu informacyjnego skierowanego do mieszkańców gminy. Wskazać należy, iż dane Skarżącej zawarte zostały w kopii listu otrzymanego przez radnego gminy K., który

następnie przekazał tenże list Panu W. L. jako osobie odpowiedzialnej za dokonywanie wpisów na ww. stronie internetowej. Skan listu został zamieszczony w związku z dyskusją nad konkretnym aspektem dotyczącym części mieszkańców gminy. Ponadto zasignalizować należy, iż Skarżąca pełni funkcję członka zarządu z spółce prawa handlowego, natomiast treść kwestionowanego listu wyraźnie odnosiła się do tejże działalności zawodowej, poprzez wskazanie nazwy spółki, do reprezentacji której Skarżąca jest uprawniona. Stosownie do treści art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186 z późn. zm.) dane zawarte w tymże rejestrze są jawne i nie mogą być z niego usunięte, chyba, że ustawa stanowi inaczej. Zatem Skarżąca winna liczyć się z tym, że jej dane w zakresie imienia i nazwiska będą przetwarzane (choćby w celu ustalenia osoby uprawnionej do reprezentacji spółki) i z tego powodu będą podlegały znacznie słabszej ochronie (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 16 listopada 2011 r. sygn. akt. II SA/Wa 1009/11). Dyspozycja art. 23 ust. 1 pkt 5 wymaga, aby przetwarzanie danych osobowych przez administratora nie naruszało praw i wolności osoby, której dane dotyczą. W doktrynie podkreśla się, że ustawodawca z pewnością nie miał na myśli „prawa do ochrony danych osobowych” czy też prawa do decydowania o przetwarzaniu informacji dotyczących danej osoby, gdyż chodzi tu o przesłankę legalizującą wkroczenie w sferę tych praw. Wskazuje się zatem, iż warunkiem dopuszczalności przetwarzania danych na gruncie powołanego przepisu jest to, aby przetwarzanie nie naruszało żadnego z praw czy wolności konstytucyjnych (por. J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz. Ochrona Danych Osobowych. Komentarz. Wydanie IV. Zakamycze 2007, str. 471). Przetwarzanie danych osobowych przez administratora nie może zatem naruszać prawa do ochrony prawnej życia prywatnego, rodzinnego, czci i dobrego imienia oraz do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji). W ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych dane Skarżącej w zakresie jej imienia i nazwiska, udostępnione zostały na stronie internetowej [...] w kontekście wykonywanej przez nią działalności zawodowej. Nie kwestionuje tego sama Skarżąca, wyraźnie wskazując, iż jej zdaniem publikacja mogła narazić ją na „utrata zaufania niezbędnego dla prowadzonej przez mnie działalności handlowej”. Ponadto zdecydowanie podkreślić należy, że przewidziana przepisami ustawy ochrona danych osobowych, nie polega na ograniczaniu konstytucyjnej swobody wypowiedzi w kontekście działalności zawodowej. Mając na uwadze powyższe, nie można uznać, aby doszło w omawianej sprawie do naruszenia praw i wolności Skarżącej.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że każdy, kto ma poczucie naruszenia jego dóbr osobistych, może – w stosunku do osoby według niego winnej naruszenia – wystąpić na drogę postępowania cywilnego przed sąd okręgowy stosownie do art. 17 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 ze zm.). W myśl art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.) dobra

osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego, niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Zgodnie z art. 24 Kodeksu cywilnego ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny (§ 1). Jeżeli wskutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych (§ 2). Ponadto w myśl art. 448 Kodeksu cywilnego w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia. Sądem właściwym w tym zakresie będzie sąd cywilny.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.